

KESKUSTELUALOITE 8/2014 vp

Suomen maaseutupolitiikka

Eduskunnan puhemiehelle

Suomen nykyinen maaseutupolitiikka ei palvele yhteiskunnan kokonaisuutta, sillä maaseudun palveluja on siirretty sekä keskitetty Etelä-Suomeen ja sen kasvukeskuksiin. Tästä suuntauksesta olisi pyrittävä pois ja keskityttävä palvelujen hajauttamiseen. Tähän tulisi sekä nykyisen istuvan hallituksen että tulevien hallitusten kiinnittää enemmän huomiota. Palvelujen säilyttäminen on tehokkainta aluepolitiikkaa. Jotta asuminen ja yrittäminen maaseudulla olisi mahdollista, on pyrittävä tekemään ennakoitavaa politiikkaa, jotta koko maassa pystyttäisiin edelleenkin asumaan harjoittamaan sekä maataloutta että maaseutuyrittäjyyttä. Tätä kehitystä tulisikin tukea kaikin mahdollisin keinoin. Keskeisinä kysymyksinä tällöin nousevat esiin sekä maaseudun tiestön kunto että muuttovirran suuntaukset maassamme.

Nykyisen hallituksen epäonnistuneen maatalouspolitiikan tulokset ovat helposti luettavissa tilastoista. Maatilojen määrä on vuosi vuodelta vähentynyt. Voi toki olla niinkin, että hallituksen maatalouspolitiikka on hyvin onnistunutta, koska tavoitteena lienee ollut pienempien tilojen lopettaminen ja maiden sosialisointi varakkaimmille lisämaaksi. Tähän ovat vaikuttaneet maatalouden harjoittamiseen liittyvä sääntely ja byrokratian kasvaminen ja sekä EU:sta peräisin olevan sääntelyn että kansallisen lainsäädännön lisääntyminen. Toisaalta kansalaiset ovat äänestäneet jaloillaan, sillä ydinpalvelut on syrjäkyliltä lakkautettu lähes yksipuolisesti ilman, että koko seutuyhteisön tarpeita olisi arvostettu ja kuunneltu. Palvelujen lakkauttamislista on lopu-

ton: kyläkoulut, postipalvelut, poliisi vain muutamia esimerkkejä mainitakseni. Sen sijaan, että näitä palveluita olisi lakkautettu, olisi tullut maaseutua kehittää yli sektorirajojen yhdessä yritysten kanssa. Meidän on ajateltava maaseutua täysin uudella tavalla. Maaseutu tulisi nähdä maamme voimavarana sekä monimuotoisena asuinympäristönä nyt ja tulevaisuudessa.

Hallituksen epäonnistunut maaseutupolitiikka näkyy myös kotimaisten energianlähteiden, kuten turpeen ja pienpuuenergian, aseman heikentämisellä. Toisin kuin nyt on tehty, näitä olisi pitänyt suosia. Meidän on ajateltava energiaa täysin uudella tavalla. Se loisi uusia mahdollisuuksia elinkeinotoiminnassa myös maaseudulla. Meidän on nähtävä kuusenoksa kemikaalina, puru ja lastut biopolttoaineena ja vesi lämmönlähteenä. Meidän on nähtävä energia ympärillämme. Maaseutu on myös mahdollisuuksien vilja-aitta kaikine jokamiehen oikeuksineen, ja tämä tulee myös oivaltaa.

Isossa kokonaiskuvassa voidaan todeta, että poukkoilevan maaseutupolitiikan päätökset ovat tuoneet lisäesteitä ns. liitännäiselinkeinojen hyödyntämiselle, esimerkkinä koneurakoinnit. Näiden elinkeinojen hyödyntäminen olisi erityisen tärkeää, jotta maaseutu pystyttäisiin pitämään elävänä. Nämä synnyttäisivät työpaikkoja pääasiassa juuri haja-asutusalueelle ja näin osaltaan edistäisivät maaseudun elinvoimaisuutta. Tällä olisi myös iso vaikutus maamme huoltovarmuuden ja energiaomavaraisuuden nostamisessa. Toiseksi tulee kantaa huolta siitä, että unionin maatalousuudistuksen myötä Suomen saamat

tuet tulevalle kaudelle 2014—2020 ovat voimakkaasti alenevia. Myös vuoden 2014 ylimenokauden osalta maksatukset voivat olla myöhässä ja näin aiheuttaa ongelmia osalle viljelijöistä. Tämä ei ole suotavaa, sillä tuet ovat keskeinen osa viljelijöiden tulonmuodostuksessa.

Oikeisiin asioihin panostamalla voidaan saada aikaan yhteinen tahtotila siitä, että oikeudenmukaisia päätöksiä tarvitaan, mikä hyödyttää kaikkia suomalaisia. Toistaiseksi maaseutupoliitikassakaan ei tässä ole onnistuttu. Osasyynä tähän ovat sekä hallituksen päätökset että nykyinen EU-politiikka ja sen mukanaan tuomat lain-säädännölliset esteet. Eräs suuri virhearvio sekä edelliseltä että nykyiseltä hallitukselta on ollut jätevesiasetuksen säätäminen. Tämä on aiheuttanut kansalaisille suuria kustannuksia, mutta ennen kaikkea suurta epätietoisuutta siitä, mitä jatkossa tulisi tehdä. Näin on, koska hallitus ei ole tiedottanut jatkotoimenpiteistä kansalaisille. Tämä on ymmärrettävää, koska hallitus ei myönnä virhepäätöstä tapahtuneeksi. Tämänkaltaisiin epäoikeudenmukaisiin sekä byrokraattisiin päätöksiin haluamme saada muutoksen aikaiseksi. Toisaalta olemme suhtautuneet varsin kriittisesti myös yhteisen EU-maatalouspolitiikan uudistuksen tuomiin vaateisiin, sillä nämä ovat vaikeutta-

neet viljelijöiden ja koko suomalaisen maaseudun säilymistä, selviytymistä ja toimeentuloa. Käytännössä tämä on näkynyt siten, että maamme saamat suorat tuet ovat olleet ja tulevat olemaan alenevia seuraavalla kaudella.

Metsä on ollut kautta aikojen maamme hyvinvoinnin lähde sekä vaurauden kivijalka. Sitä se voi olla myös jatkossa, kun ymmärrämme sen todellisen arvon. Yhteiskunnan muutoksessa metsäteollisuus on vastannut osaltaan yhteiskunnan asettamiin tehokkuus- ja taloudellisuusvaatimuksiin. Valtiovallan toimet puolestaan ovat heikentäneet metsäteollisuutemme kilpailukykyä, koska teollisuudenalaa ei ole kuunneltu riittävällä vakavuudella. Samoin kuin metsä myös metsästys on osa suomalaista elämänmuotoa. Maaseudun nuorille metsästys on yksi niistä harvoista harrastuksista, joita he voivat harrastaa kotiseuduillaan sekä lähiympäristössä. Metsästäjät ovat osaavia luonnonsuojelijoita, sillä he pitävät riistakannat hyvin tasapainossa. Tämän vuoksi metsästyskulttuurista on syytä pitää kiinni myös jatkossa.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että eduskunta käy ajankohtaiskeskustelun Suomen maaseutupoliitikasta.

Helsingissä 22 päivänä lokakuuta 2014

Pentti Oinonen /ps
Juho Eerola /ps
Ritva Elomaa /ps
Teuvo Hakkarainen /ps
Lauri Heikkilä /ps
Reijo Hongisto /ps
Olli Immonen /ps
Ari Jalonen /ps
Anssi Joutsenlahti /ps
Johanna Jurva /ps
Arja Juvonen /ps
Pietari Jääskeläinen /ps
Pentti Kettunen /ps
Kimmo Kivelä /ps
Osmo Kokko /ps

Laila Koskela /ps
Jari Lindström /ps
Maria Lohela /ps
Anne Louhelainen /ps
Pirkko Mattila /ps
Lea Mäkipää /ps
Hanna Mäntylä /ps
Martti Mölsä /ps
Mika Niikko /ps
Jussi Niinistö /ps
Tom Packalén /ps
Mika Raatikainen /ps
Pirkko Ruohonen-Lerner /ps
Vesa-Matti Saarakkala /ps
Timo Soini /ps

KA 8/2014 vp — Pentti Oinonen /ps ym.

Ismo Soukola /ps
Maria Tolppanen /ps
Reijo Tossavainen /ps
Kaj Turunen /ps

Kauko Tuupainen /ps
Pertti Virtanen /ps
Ville Vähämäki /ps
Juha Väätäinen /ps